

prima instanță: V. Grosu
instanța de apel: M. Anton, A. Panov, T. Pelin

ÎN C H E I E R E

13 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac
Judecătorii Oleg Sternioală și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Moraru Victor
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Moraru Victor
împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinului de concediere,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, prin care a fost
respins apelul declarat de către Moraru Victor, admis apelul declarat de către Ministerul
Afacerilor Interne, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă

La 11 ianuarie 2013, Moraru Victor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinului de concediere.

În motivarea acțiunii înaintate, Moraru Victor a indicat că, prin ordinul Ministrului
Afacerilor Interne din 09 martie 2010 a fost numit în funcția de comisar de poliție al
raionului Hâncești.

Ulterior la 12 decembrie 2012 de către Ministerul Afacerilor Interne a fost emis
ordinul nr.628 ef „cu privire la sancționarea disciplinară a comisarului de poliție al
raionului Hâncești, colonel de poliție Victor Moraru”, fiind concediat din organele
afacerilor interne, care i-a fost adus la cunoștință la 13 decembrie 2012.

Menționează că, temei legal pentru adoptarea acestui ordin, pârâtul a invocat
încălcarea de către subsemnat a Jurământului efectivului de trupă, corpului de comandă a
poliției și al altor subunități ale organelor interne, aprobat prin Hotărârea Parlamentului
nr.654 din 22 iulie 1991; punctul 6 lit. a), i), j), 1), punctul 13, punctul 15 lit. a), h), m) și
punctul 16 lit. b) ale Codului de etică și deontologie a polițistului, aprobat prin Hotărârea
Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006; punctul 2 alin. (l), (5-9), punctul 3 și punctul 4
alin.8 ale Statutului disciplinar al organelor afacerilor interne aprobat prin Hotărârea
Guvernului nr.2 din 04 ianuarie 1996 și punctul 51 alin. (l) al Regulamentului cu privire
la serviciul în organele afacerilor interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.334 din
08 iulie 1991.

Susține că pîrîtul în ordinul dat, a reținut o conduită din partea angajatului nedemnă organelor afacerilor interne, imputându-i lipsa de politețe respect și ofensă față de șeful-adjunct al Direcției antidrog a Direcției generale servicii operative a Departamentului poliție și față de inspectorul principal al Secției cercetări și control pe efectiv a Direcției investigații și securitate internă, înjosirea onoarei și demnității, agresarea fizică și eschivarea de la fața locului.

La fel, la baza ordinului pîrătul a invocat conduita nedemnă și agresivă a lui față de angajații barului „MSM” din orașul Hîncești, ce a avut drept consecință lezarea onoarei și demnității acestora, fapt ce a prejudiciat grav imaginea Ministerului Afacerilor Interne în societate.

Consideră că ordinul respectiv este unul ilegal, deoarece în calitate de angajat al organelor afacerilor interne și-a executat ireproșabil obligațiunile de serviciu, fiind apreciat de conducerea Ministerului Afacerilor Interne, prin acordarea distincțiilor corespunzătoare.

Mai menționează că în calitatea sa de comisar, în acea perioadă nu a fost sancționat disciplinar, ci din contra în perioada dată i-a fost acordat cu anticipație două grade speciale: cel de locotenent-colonel și cel de colonel.

Cu referire la incidentul din 03 noiembrie 2012, susține că nu a încălcat normele menționate în ordinul emis de către Ministerul Afacerilor Interne și toate acțiunile descrise în ordin sunt declarative fără suport probator.

Solicită Moraru Victor anularea ordinului Ministrului Afacerilor Interne nr. 628 ef. din 12 decembrie 2012 „cu privire la sancționarea disciplinară a comisarului de poliție al raionului Hîncești, colonel de poliție Victor Moraru”, ca fiind ilegal cu repunerea subsemnatului în funcția de comisar de poliție al raionului Hîncești și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu.

La 23 iulie 2013, Moraru Victor a depus o cerere de concretizare a acțiunii, solicitînd de a înlocuit sintagma „funcția de comisar de poliție al raionului Hîncești” cu sintagma „Șef al inspectoratului de poliție a raionului Hîncești” (f.d.147-148).

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești din 25 noiembrie 2013 a fost admisă acțiunea parțial.

A fost anulat ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. 628 ef. din 12 decembrie 2012 „Cu privire la sancționarea disciplinară a comisarului de poliție al raionului Hîncești, colonel de poliție Victor Moraru”.

A fost obligat Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova să achite în beneficiul lui Moraru Victor salariul pentru absența forțată de la serviciu pe perioada 12 decembrie 2012 – 25 noiembrie 2013 în mărime de 46 718,38 lei.

A fost respinsă ca neîntemeiată pretenția lui Moraru Victor privind restabilirea în funcția de șef al Inspectoratului de Poliție Hîncești, cu recunoașterea lui Moraru Victor drept concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. b) Codul Muncii pe motivul încetării activității instituției - Comisariatului de Poliție Hîncești și obligarea Ministerului Afacerilor Interne să modifice în sensul stabilit înscrierea din carnetul de muncă al reclamantului la data emiterii hotărârii judecătorești.

Hotărârea privind încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu urmează a fi executată imediat în partea unui salariu mediu în valoare de 4 063,67 lei (f.d 48, 57-60).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, a fost respins demersul lui Moraru Victor cu privire la atragerea Inspectoratului General de poliție al Ministerului Afacerilor Interne în calitate de copârț, ca nefondat (f.d.106-108).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, a fost respins apelul declarat de către Moraru Victor, admis apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, casată hotărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Moraru Victor (f.d.109-118).

La 19 mai 2014, Moraru Victor a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014 și a încheierii instanței de apel din aceeași dată, solicitând admiterea recursului, casarea actelor judecătorești contestate cu trimiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept enunțate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de către Moraru Victor, la 19 mai 2014 este depus în termen.

Recurentul, Moraru Victor în motivarea recursului a indicat că instanța de apel a examinat pricina superficial și nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor administrate la dosar.

Examinînd temeiurile admisibilității recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 27 mai 2014, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs depusă de către Moraru Victor cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, intimatul nu a depus referință la cererea de recurs declarată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art.439 alin.(3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificînd temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Moraru Victor în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Moraru Victor, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Moraru Victor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tatiana Vieru